

rún ở tại hai phần ba đoạn đường từ rún nối với cột sống, và được các kinh sách cổ xưa gọi là "Lò luyện đan". Trong lò này, các đạo sĩ trộn lẫn và xào nấu các loại khí khác nhau trong cơ thể theo một phương pháp mà họ gọi là "Luyện nội đan" hay "Luyện kim đan".

Chất liệu luyện đan bí mật mà họ xử dụng chẳng có gì khác hơn là "Tinh chất" tình dục thông thường, tình dịch của bạn. Nhưng nếu không có nó, không một mức độ thiền quán và luyện đan cao hơn hoạt động được. Vì vậy các Phòng Trung Bí Pháp đơn giản nhất – phép Hơi Thở Dịch Hoàn, Ép Âm Nang và Tinh Tỏa, dường như quá đơn giản và sơ đẳng để mang lại sự khai phá tâm linh, song việc nắm vững các phương pháp này là thiết yếu, trước khi bạn có thể thực sự yêu thương một phụ nữ với tất cả sức mạnh tính dục và tâm linh của bạn. Tinh chất tính dục của bạn chính là phương thuốc trảng sinh và suối nguồn của tuổi trẻ, và đáng cho bạn tập luyện nghiêm ngặt để bảo dưỡng nó.

CHƯƠNG BẢY

Lưỡng Cực Tính Là Căn Bản Của Sự Chuyển Hóa Năng Lượng Tính Dục.

"Sự giao hòa tình dục chẳng khác gì nước và lửa. Nước và lửa đều có thể cứu người hay giết người tùy theo cách được xử dụng".

Bảo Phác Tử.

Làm đạo sĩ có nghĩa cảm nghiệm đời sống như dòng trôi chảy miên viễn, hài hòa của sinh lực vũ trụ. Theo thuật ngữ Đạo Giáo cổ điển, dòng chảy này bên trong con người là từ "Tinh" sang "Khí" sang "Thần" – từ hơi thở đến tinh chất tính dục đến tâm linh. Dòng chảy này vừa hữu hình vừa vô hình, miên miên bất tuyệt khi nó chuyển vận bên trong bạn, giữa bạn và Thiên Nhiên, giữa Trời và Đất đi qua trung gian con người. Nó là huyết mạch tuôn chảy giữa Tâm và Thận, là tình yêu (Hay thù hận) nối kết người đàn bà với người đàn ông, là giông

bão hay ánh nắng ban mai luân chuyển giữa Trời và Đất.

Nhiều người đã chết đuối trong dòng trôi sinh lực đó, họ hoàn toàn bị đè bẹp. Có người không có được đủ dòng chảy uyên nguyên đó nên cảm thấy cay đắng và giận dữ. Có người trôi lang bạt không mục đích, không bến đò, cô đơn mà không biết đến dòng chảy uyên nguyên này. Bất kể thái độ sống của bạn như thế nào, một lúc nào đó hầu như ai ai cũng muốn cắm neo vào một tình yêu bền chặt. Đó là sức mạnh của dòng tinh khí, của tinh chất tính dục giữa đàn ông và đàn bà. Thật là quá hiển nhiên. Điều cũng hiển nhiên không kém, nhưng lại thường bị bỏ qua là sự phân cực giữa Nam và Nữ, và dòng chảy vi tế giữa hai đối cực này.

Sự giao ứng đối cực này không được chú ý chính vì bản chất vô hình tướng, không đếm được của dòng liên ứng, và cũng vì sự hoạt động quá vi tế nên một khi tâm ý không tập luyện, không cách nào nhận biết được. Đó là lý do tại sao các đạo sĩ lại chuyên tâm nghiên cứu sức hoạt động của Tinh, Khí và Thần. Những năng lượng này gọi là ba kho tàng của đời sống, chính là ngôn ngữ tế vi của sinh mệnh, và muốn dùng loại ngôn ngữ này cho đúng cách đòi hỏi hàng năm dài luyện tập và tinh lọc. Lần tiếp xúc đầu giống như ta học một ngoại ngữ vậy. Nhưng sau vài bài học đầu tiên, ta nhận ngay

rằng đây là ngôn ngữ bẩm sinh, có điều ta đã quên lãng quy tắc của ngôn ngữ tinh khí chỉ vì cha mẹ, thầy giáo đã dồn vào đầu ta quá nhiều đề mục tư tưởng trừu tượng thuần túy.

Dòng năng lượng qua lại giữa hai cực Nam và Nữ là chìa khóa cho việc hài hòa dòng khí sinh động trong đời ta. Đó là bí ẩn quan trọng nhất, nền tảng nhất và đơn giản nhất chẳng những của Đạo Giáo mà còn của tất cả các truyền thống tâm truyền khác trên thế giới. Đó là chìa khóa để làm chủ bí mật của Đạo Giáo và Tinh Yêu. Nó đơn giản vì dựa hoàn toàn trên quy luật tự nhiên của vũ trụ. Lực Âm và Dương luôn hút nhau và gắn bó với nhau. Nó đúng với một cặp nam châm thông thường, cũng như là đúng với các hạt dương điện tử và âm điện tử khóa chặt trong điều vũ của các hạt căn bản để tạo nên nguyên tử vật chất. Các đạo sĩ gọi chung sự phân cực này là Âm và Dương – từ ngữ quá phổ biến hiện nay trong nhiều lãnh vực tri thức cũng như đời sống nhưng chưa được thấu hiểu cặn kẽ về tác dụng của chúng ở phương diện dục tính.

Một cách miêu tả của Đạo Giáo là thông qua hình tượng của sự nấu nướng. Dương là lửa và Âm là nước. Người đàn ông là lửa và người đàn bà là nước. Khi người Nam làm tình với người Nữ, anh ta nấu nướng (Bên trong tử cung) của người Nữ với ngọn lửa của mình (Dương vật). Về mặt tính dục,

người Nữ hầu như bao giờ cũng mạnh hơn vì nước của nàng dập tắt dễ dàng ngọn lửa của chàng. Âm, mềm mại và nhún nhường, bao giờ cũng chiến thắng Dương, cứng rắn và mạnh bạo. Cũng như vậy nước bao giờ cũng bào mòn đá núi. Như vậy dòng suối chậm rãi uốn khúc quanh ngọn núi hùng vĩ để bào mòn thành Thung Lũng Huyền Nhiệm sâu sa.

Âm, Dương: Trận Chiến Ngàn Đời Của Giới Tính.

Trận chiến giữa Âm và Dương dường như vô tận cũng như trận đấu không bao giờ chấm dứt của người đàn ông và người đàn bà. Thật vậy các đạo sĩ đã dùng thuật ngữ chiến tranh để mô tả, soi sáng các động tác của trận chiến tình dục. Với một số đàn ông, tình yêu là trận chiến đầy đam mê để thống trị và đầu hàng. Đối với đạo sĩ đó là cuộc chơi có luật lệ giữa hai cực tương phản. Lý tưởng mà nói, bạn nên bước vào trận chiến giới tính với tinh thần thể thao. Bạn đi vào đó chẳng với khao khát muốn đánh bại người mình yêu mà với hy vọng hòa hợp sự duyên dáng và năng lực đón nhận của nàng với sự khéo léo và sức mạnh hỗ trợ của người đàn ông.

Bất hạnh thay, rất ít đàn ông ngày nay nhập cuộc với sự khéo léo và tinh tế như vậy trong trận tình. Kết quả là phần lớn đã phơi áo thê thảm chỉ sau vài phút dưới gót quần hồng. Sự thất bại này bắt nguồn từ sự ngu dốt về cả cấu tạo của bộ phận sinh dục Nam lẫn bản chất của năng lượng tình

dục. Sự hiểu lầm về luật lệ chiến lược của tình yêu lan rộng đến nỗi tạo thành điều tin tưởng hoang đường là người đàn ông bình thường không có cách gì hoàn toàn thỏa mãn người đàn bà cuồng nhiệt.

Thật ra người đàn ông bình thường chắc sẽ hoàn toàn thỏa mãn được người bạn tình nếu anh ta biết cách điều tiết sức mạnh của mình. Bản chất con người không thấu hiểu là chỉ biết tấn công: Anh ta có sẵn vũ khí tấn công. Bản chất phụ nữ là phòng vệ: Nàng chỉ cần phòng thủ mà không cần phải kiệt sức. Khi người Nam tấn công dữ dội và phóng tinh ra, anh ta sụp đổ ngay. Tuy nhiên lúc đó người Nữ vẫn háo hức muốn tiếp tục, dẫu rằng nàng lịch sự phủ nhận điều đó, và như vậy "Tha mạng" cho đối phương.

Tiếp tục dùng ngôn ngữ ẩn dụ quen thuộc của người Trung Hoa. Lá chắn và thanh đoản kiếm của phụ nữ chính là âm hộ và âm vật (Mồng đóc). Người đàn ông, khốn khổ thay chỉ được trang bị mỗi thanh trường thương mà thôi. Nếu anh ta tấn công quá mạnh bạo, nàng dễ dàng né tránh mọi cú đâm của chàng và hạ tuyệt chiêu khi chàng đã cạn kiệt tinh dịch. Nhưng nếu anh ta nằm ngoài tầm tấn công của nàng, nàng sẽ hạ lá chắn xuống quy hàng vì quá mệt mỏi. Trận chiến sẽ kết thúc trước khi người Nam đánh mất nguồn sinh lực quý giá.

Vấn đề là: Người đàn ông phải chấm dứt ngay cách đánh mất năng lượng tình dục của mình. Một

khi anh ta ngừng không đánh mất tinh dịch nữa thì người đàn bà mất hẳn ưu thế. Nàng có được đối thủ ngang tay và chẳng còn chịu cảnh ám ức nào nề nữa. Anh ta chẳng còn bị kiệt lực và rút lui trong nhục nhã và có được trận đấu xứng tay. Người nữ đạt đến biên độ của tiềm năng tình dục và sẵn sàng làm hòa với đối thủ của mình.

Các hiền giả sẽ khuyên bạn xử dụng vũ khí chiến thuật trước, để dành vũ khí chiến lược dùng sau. Nói khác đi, dùng ngón tay, bàn tay, lưỡi và các bộ phận khác trước khi dùng dương vật. Bằng nghệ thuật khéo léo và dịu dàng vuốt ve trước khi giao đấu, bạn có thể diu đối phương vào một trạng thái mở rộng đón nhận như là bước đầu tiên để dành sự quân bình với một đối thủ trên tay.

Ngực nàng sẽ phồng lên, hơi thở và hoạt động nội tiết sẽ gia tăng. Bạn phải đợi đến khi nào nước tình tràn trề tại mép âm đạo thì hãy dùng đến vũ khí chính yếu của mình. Hãy cho người tình đầy đủ thời gian để đi vào trạng thái yêu đương lâng lâng trước khi bạn đi vào thân thể nàng.

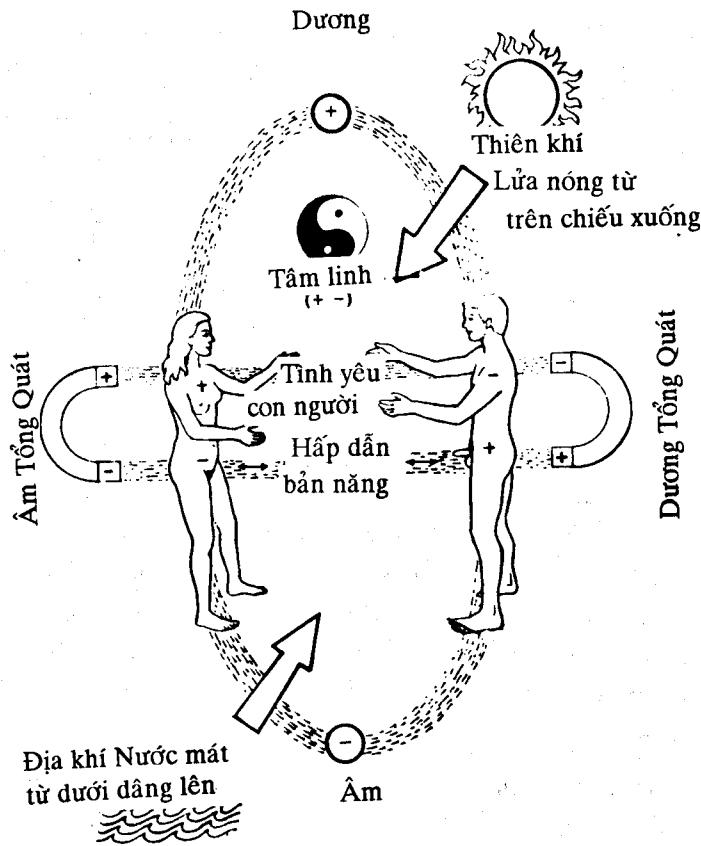
Trận chiến giữa đàn ông và đàn bà sẽ chấm dứt khi cả hai đều nhận thức rằng không có ai có thể "Chiến thắng" bằng cách thống trị hay chịu khuất phục. Giây phút đó cả hai đều tự do buông xả, đầu hàng lẫn nhau và trao cho nhau tình yêu thâm sâu nhất - nhược điểm của cả hai đều cân xứng với

nhau và nỗi sợ hãi thất bại của họ đã bị vô hiệu hóa.

Cơ Khoái Ngát Cao Đẳng: Sự Quân Bình Vi Tế Của Hai Năng Lượng Đối Cực.

Nhưng làm sao đạt đến giây phút buông xả dịu dàng đó, khi mà cả hai đều hân hoan quy thuận và đón nhận tình yêu và dòng sống từ người kia? Trên lý thuyết thì thật cao đẹp, nhưng một ít năng lực căng thẳng còn lại sau một ngày làm việc cực nhọc hay sau một trận cãi vã với vợ mình có thể làm được gì? Làm sao đẩy được những nỗi muộn phiền, tính toán xảo trá lọc lừa ra khỏi giường ngủ? Chúng tôi sẽ trình bày những cách cụ thể trong chương này, cho việc giao hoan với mục tiêu quân bằng dòng khí âm dương. Nhưng thấu hiểu rõ nguyên lý phân cực là hết sức quan trọng cho sự tập luyện khả năng tình dục.

Điểm tối cần thiết phải ghi nhớ về nguyên lý phân cực là năng lượng Âm và năng lượng Dương không phải là năng lượng phân cách với nhau: Chúng là cùng một thứ năng lượng, nhưng tích điện khác nhau mà thôi. Chúng không bao giờ tồn tại phân lập mà luôn lưu chuyển nhuần nhuyễn như quả lắc đồng hồ đong đưa qua lại, chuyển từ nóng sang lạnh, lạnh sang nóng để dẫn đi đến điểm quân bình của mật độ ấm áp. Một hình tượng khác cho dễ hiểu là xem người Nam và người Nữ là hai mặt

Chìa khóa của con khoá ngắt cao cấp là sự quân bình của khí âm dương trên bình diện thân xác, cảm xúc, tư tưởng và tâm linh. Âm dương luôn luôn là hai đối cực của cùng một loại năng lượng

của một đồng tiền. Trong lúc làm tình, đồng tiền quay tít nên hòa lẫn hai mặt chỉ còn một.

Đó là cách mà người Nam và người Nữ hóa thành "Một", họ chỉ cần chứng nghiệm rằng năng lượng tình dục giữa họ là liên tục và thuộc về cả hai. Mỗi người nằm ở hai đầu đối nhau của một dòng chảy phân cực. Khi sự trao đổi tinh khí đạt đến một cường độ và quân bằng nào đó, thân xác vật lý của hai người bắt đầu rung động như thể được nạp điện. Cảm giác có xương thịt rần chắc dần dần biến đi. Bạn bất chợt biến thành một trụ năng lượng rung động được giữ ở mức quân bình cực tế vi bằng trường năng lượng của người kia. Đó là phút cực khoái toàn triệt của cả thân xác lẫn linh hồn. Hai tự ngã hung hăng bị giảm thiểu về tầm mức thực sự của chúng: Một hạt cát nhỏ bé và bị buộc phải rung động hòa nhịp với đại dương bao la của khí hóa trong vũ trụ bao phủ quanh chúng.

Nhiều người Nam đã thoáng nhận điều vừa nêu, nhưng rất ít người có thể kéo dài cảm nghiệm đó vì họ phóng bỏ phân nửa trường phân cực của họ qua việc xuất tinh. Đó không phải là khoá ngắt chân thực, đó chỉ là thoát bỏ sự khó chịu, cái "Ngứa ngứa" kỳ diệu của quá nhiều năng lượng bị kích thích không có nơi nào để đi đến ngoài việc phóng ra ngoài thân thể.

Con khoá ngắt chân thực chỉ xuất hiện khi cả hai người Nam lẫn Nữ tiếp tục rung động đều nhịp

với nhau, sau đó tinh khí của họ hoàn tất một vòng kín tròn đầy giữa hai cực điện từ của họ, nạp điện cho nhau toàn mãn hơn trước. Vòng tròn đầy đó là Đạo, hai chấm đen và trắng biểu tượng cho Âm và Dương trộn lẫn vào nhau trong sự hòa hợp hoàn hảo viên mãn.

Riêng sự chuyển vận của tinh khí không đủ để khép kín vòng tròn đó: Tinh yêu buộc phải hiện diện. Tâm ý phải tham dự vào sự hoan lạc với cảm thức ân cần, chú tâm toàn triệt. Vòng khí không cách nào nối tiếp với nhau, nếu người Nam chỉ nhét dương vật vào âm đạo người Nữ mà không hề yêu thương nàng với trái tim mình. Điều này cũng giống như lúc bạn đặt hai cái nam châm hình móng ngựa cạnh nhau, hai càng này nối với nhau, nhưng hai càng còn lại của mỗi nam châm cũng muốn nối vào nhau để hoàn tất sự thu hút điện từ. Chỉ khi nào hai cực Âm và Dương của cả hai người khóa chặt với nhau đúng chỗ thì dòng khí mới chạy với sức mạnh và quân bình. Đó là lý do tại sao chỉ có độc mỗi Sex mà không có tình yêu, không làm cho bạn hạnh phúc – bạn chỉ giao tiếp phân nửa con người bạn với người đàn bà mà thôi, mà phân nửa đó lại là phân nửa bản năng mới tệ hại. Vòng khí của vòng Đại Đạo bị đứt đoạn, và nếu không có dòng chuyển vận đầy đủ giữa Âm và Dương thì không mức độ nào có thể thỏa mãn khao khát ẩn kín thâm sâu của bạn về sự toàn mãn cả.

Con khoái ngất có xuất tinh mà phần lớn đàn ông đều ham thích giới hạn sinh lực của họ vào bộ phận sinh dục mà thôi. Trong lúc làm tình thì dương vật tràn đầy sức sống, dường như là nó quá nhỏ bé không đủ sức dung chứa xung lực tinh dục đang khuếch tán. Dương vật không được thiên nhiên tạo ra để dung chứa sinh lực của bạn như là não bộ và hệ thống trung khu thần kinh. Nhiệm vụ thực sự của dương vật là mang sự sống đi vào và ra khỏi thân thể. Bộ phận sinh dục chỉ là cửa ngõ qua đó sự sống đi vào và đi ra.

Khi các cực bên trên của người Nam và người Nữ được nối kết – tại miệng và tại tim – cũng như là tại bộ phận sinh dục thì lúc đó thời nam châm biến thành máy Dynamo phát điện. Lúc đó Khí có thể nuôi dưỡng tinh khí tại phần thân dưới, và hòa hợp với nhau để chuyển hóa thành Thần ở phần thân trên. Nếu cả hai đẩy Khí lên trên và tinh lọc nó lên mức độ cao hơn qua sự thiền định và tình yêu, họ có thể tạo thành sự phân cực cao hơn của thời nam châm vĩ đại hơn để đón nhận năng lượng tâm linh cao cấp hơn trong thân xác con người của họ. Những chứng nghiệm như vậy phá tung giới hạn của cảm giác và hoan lạc cá nhân, vượt qua sự thỏa mãn của tự ngã nhỏ bé để đạt đến một trạng thái tồn sinh hoàn toàn khác biệt.

Có thể bạn đã biết một cặp vợ chồng hạnh phúc tràn trề, yêu nhau đắm thắm, không hề tập

luyện một phương pháp ly kỳ cổ quái nào và bạn tin rằng họ xuất tinh và hưởng phút cực khoái càng nhiều càng tốt. Bạn có quyền nêu câu hỏi – tại sao phải nhọc lòng học hỏi, tập luyện các phương pháp Đạo Giáo phức tạp nhiều khê như vậy để chuyển hóa năng lượng tinh dục? Tại sao không tiếp tục yêu thương vợ mình y hệt như bây giờ và để cho mọi việc tuân theo tự nhiên? Tại sao lại can thiệp vào thú hoan lạc xác thịt mà ai cũng có quyền tự do chọn lựa cách hưởng thụ cho riêng mình?

Câu trả lời đơn giản nhất là các đạo sĩ chỉ muốn giúp đường lối của thiên nhiên vận hành trong con người, chứ không thay đổi những quá trình căn bản. Cặp vợ chồng tràn trề hạnh phúc yêu thương đầm thắm mà bạn quen biết có thể hạnh phúc gấp đôi và sống lâu hơn 10 hay 20 năm với đầy tràn sức khỏe để tận hưởng tình yêu của họ nếu họ biết bảo dưỡng tinh khí và luyện tập phép chuyển hóa năng lượng tinh dục. Có thể hạnh phúc lan tỏa của họ lệ thuộc vào yếu tố ngoại tại nhiều hơn bạn nghĩ – việc làm tốt, con cái vừa ý...v.v... Họ còn tràn đầy như vậy vào lúc tuổi xế chiều hay không? Các Phòng Trung Bí Thuật của Đạo Giáo đẩy nhanh, gia tăng và quân bình hóa sự tiến hóa của cả nhân loại. Không có một giới hạn nào cho sức khỏe tươi nhuận và tình yêu thâm sâu cả. Ở mức độ cao hơn, bao giờ bạn cũng có những thử thách mới. Sự quân bằng của hai đối cực đi ra ngoài đối cực nam nữ và

bạn bắt đầu nhận biết được tương lai qua lại giữa hai đối cực to rộng hơn – Trời và Đất.

Các đạo sĩ hiểu rõ rằng mức độ hòa hợp cao diệu này là một chứng nghiệm có thật mà con người có thể lưu giữ mãi mãi được và họ gọi nó là Trường Sinh. Họ chuẩn bị cho nó bằng cách dưỡng Tinh và hợp Thần với người tình cùng tập luyện. Trong đường hướng đó, việc làm tình – nói theo người Tây Phương – là một cách đi đến gần Thượng Đế. Nó chính là sự thờ phượng thần tính bên trong ngôi đền thân xác và linh hồn của người mình yêu.

Nuôi Dưỡng Âm Chất Với Sự Dịu Dàng.

Bổn phận đầu tiên của người đàn ông là bảo đảm các bộ phận cần thiết của người bạn tình phải được hâm nóng trước đã. Đó là cách thức mà các đạo sĩ dùng để điều hòa âm chất (Tinh túy của khí âm nơi người Nữ) và làm tăng khả năng đón nhận trong lúc làm tình. Các bộ phận quan trọng của nàng – Thận, gan, tim, phổi, lá lách, tụy tạng – đều góp phần sản xuất và tinh luyện khí cần thiết cho sự làm tình. Nếu nội tạng của nàng bị bệnh hay suy yếu, âm điện của giây phút ân ái của bạn sẽ lạc điệu hay chát chúa dẫu nghệ thuật làm tình của bạn có khéo léo tuyệt vời cách nào đi nữa bạn vẫn không hoàn toàn thỏa mãn. Muốn nghe điệu nhạc của tầng trời trên cao, bạn phải biết cách hòa nhịp cảm giác và xúc cảm của nàng với cái của bạn. Nói